

TIEN VARRELTA.

Annie Besantille Intia on tullut „uudeksi kotimaaksi“ ja hän tuntee sitä kohtaan samoja tunteita kuin äiti lastaan kohtaan. Tällä kertaa hän varmaan surullisin mielin laski jalkansa sen rannalle, sillä monet syytökset, moitteet, jopa parjaukset oli hänen poissaollessaan tehty häntä ja Teosofista Seuraa kohtaan. Mitä enemmän hän on voittanut Intian kansan rakkautta ja kunnioitusta, sitä suuremmaksi on kasvanut niiden lehtien kiihko, jotka hänessä näkevät vain esteen kansansa itsenäisyysrienoille eivätkä ymmärrä hänen työnsä henkistä puolta. Tuntuu olevan lähestymässä Seuralle samanlainen ankara puhdistus kuin Coulombien tehdessä hyökkäyksensä, ja nyt, niinkuin silloin, monet Seuran jäsenet joidenkin personallisten seikkojen takia ovat kadottamaisillaan luottamuksensa Seuran keskusta ja niihin Voimiin, jotka sitä valvovat. Tästä puhui Annie Besant Bombayssa vastaukseksi tervehdyksiin m. m.:

Luottamus: „Muistakaamme, että kaikissa maailmahallitsevissa liikkeissä, vaikkapa yhdellä henkilöllä on johtajan nimi ja hän seisoo maailman edessä liikkeen edustajana, riippuu johtajan voima niiden rakkaudesta, jotka ovat hänet valinneet. Ja ainoastaan siinä määrin kun te annatte minulle rakkautta ja luottamusta, saatan minä Seuran arvon mukaisesti menetellä ja kantaa johtajan raskasta taakkaa. Muistan, kuinka edeltäjäni, eversti Olcott, Seuran varhaisempina päivinä puhui, että se oli pelottava taakka pantuna kelle tahansa inhimilliselle olennolle. Ja nyt tiedän, että se on taakka, vaikka olen kiitollinen, että saan sen kantaa. Sillä työ on suuri, liian suuri todella kuolevaisen kestää, ja ainoastaan mikäli hän tuntee sen tärkeyden ja tuntee Mestarien voiman, voi hän luottamuksella astua maailman eteen Seuran *nimellisenä* päänä, sen Seuran jonka *todellisina* johtajina ovat Mestarit.“

Benares. Kohta sai Annie Besant seurueineen taas rientää junalle ja lähteä tuolle pitkälle vaikealle rautatiematkalle halki laajan mantereen saapuakseen Benaresiin, joka on Pohjois-Intian tärkein teosofinen keskus, miltei Adjarin veroinen arvoltaan. Täällä häntä odottivat upeat kukkaisvaunut, joita C. H. Collegen poikajärjestöjen piti vetää perille, mutta A. Besant ei sallinut, vaan käski valjastaa hevoset eteen. Hänen vieressään sai paikan kunniavaunuissa hänen vanha ystävänsä Bhagavan Das, nykyään Intialaisen Osaston ylisihteri. Tämä oli ollut niitä, jotka Annie Besantin poissaollessa kaikkein ankarimmin olivat moittineet hänen menettelyjään, ja toivottavasti personallinen keskustelu tulee hänet jälleen lähentämään siihen, jota hänen ennen oli tapana kutsua Äidikseen.

Uusi oppikoulu. Kun nyt Central Hindu College on saanut yliopisto-oikeudet, kaivataan sen sijalle uutta valmistavaa oppilaitosta ja suunnitelmiin on jo ryhdytty sen aikaansaamiseksi. Alcyonen uusi kirjanen „Kasvatustyö palveluksena“ sisältää juuri ne periaatteet, joita toivotaan saatavan tässä koulussa elähytetyiksi ja vähitellen muuallakin ympäri maailman.

Teosofinen yliopisto. Merkillistä on, että Amerikassa tähän aikaan aletaan suunnitella teosofista yliopistoa, jossa ei ainoastaan „henki“ olisi kauttaaltaan teosofinen, vaan myös hallinto, oppisuunnitelma, virkailijat j. n. e. Paikka sille on jo valmiina: se suuremmoinen siirtokunta Kaliforniassa, jonne vastikään on siirretty Teosofinen Päämaja. Paikalle on annettu nimeksi „Crotona“ sen kaupungin mukaan, minne Pythagoras perusti mainion viisaudenkoulunsa. Jospa todella se uusi keskus, joka täten on luotu, kasvaisi suurelle Amerikan mantereelle samanlaiseksi syvällisen tiedon tyyssijaksi kuin oli „Crotona“ antiikkiselle maailmalle. Ne kuvat, joita on saatu nähdä uudesta „päämajasta“, osottavat sen

sijaitsevan mitä ihanimmalla paikalla upean luonnon helmassa. Tavallisella amerikkalaisella riipeydellä on ryhdytty viemään eteenpäin yliopisto-aatetta, ja Uudella Mantereella, missä ihmisten toiminta ei ole niin monien muodollisuuksien kahlehtima kuin meillä, on toivoa, että hanke tulee toteutumaan läheisessä tulevaisuudessa.

Teosofia Bulgariassa. Turkissa ja muissa muhamettalaisissa maissa on teosofia yleensä vain vähän voittanut alaa. Balkanilla ei muutenkaan ole teosofista toimintaa muualla kuin Bulgariassa, missä jo pitemmän aikaa on ollut kaksi teosofista looshia, jäseniä yhteensä n. 70. Tässä maassa niinkuin Suomessakin on kaikki luotava aivan alusta, koska kieli on omaperäinen. Sentähden kirjallisuutta on vain vähän vielä voitu julkaista. Teosofit sanovat, että kirkollisuus ei paljoakaan tuota haittaa heidän toiminnalleen, mutta enemmän sosialistis-materialistinen ajatuskanta, joka on sivistyneillä yleinen.

Taantumuksen turha yritys. Kahdessa hiippakuntakokouksessa yritti Suomen papiston taantunut aines koota voimiansa taisteluun „uuden ajan henkeä“ vastaan. Kerrassaan hymyilynarvoiset olivat ne aiheet, jotka olivat nostaneet pappien huomion. „Tietosanakirjassa“ ja „Luonto tieteen valossa“-nimisessä teoksessa oli levitetty aatteita, mitkä kerrassaan sotivat raamattua vastaan ja kieltivät Jumalan sanan auktoritetin. Kauhistus tähtäsi kai suureksi osaksi niitä jumaluusopin professoreita, jotka „Tietosanakirjassa“ olivat raamatullisia kysymyksiä esittäneet uudempien tutkimusten valossa. Kuvaavaa oli, että monet vasta tästä äkkäsivät, kuinka kauas olivat jääneet ajastaan jällelle. Mutta se rynnistys, jota nyt suunniteltiin ajan yleistä vapaamielisyyttä vastaan, jäi hyvin köyhiin tuloksiin, kun maan suurimmat lehdet yksimielisesti tuomitsivat papiston menettelyn arvottomaksi. Itse Uusi Suometar, jonka oli luultu edustavan kaikkein vanhoillisinta ainesta, antoi mitä ankarimman läksytyksen taantumusaineiksille ja sanoi suorat sanat arkkipiispalle ja hänen joukolleen, puhui niistä „surullisista lehdistä inhimillisen pimeyden historiassa, jotka kertoivat siitä, kuinka kristillisen kirkon edustajat sekä varhempina että myöhempinä aikoina intohimoisesti ovat vastustaneet tieteellisen tutkimuksen vapautta, sen tutkimuksen, joka rehellisesti koettaa ratkaista, mikä on totuus, mitä ei“. Ja se lisää, että tuo vapaus on „kalleimpia saavutuksia, mitä ihmiskunnan parhaat ovat kuolevaisille voittaneet“.

Kirkon ja teosofian suhde. Teosofia on vielä papistosta siksi kaukana, ettei se kehtaa sen nimeä mainitakaan yleisessä keskustelussa. Se on mieluummin olevinaan tietämätön sen olemassaolosta. Jossakin hiippakuntakertomuksessa annetaan tietää, että joitakuuta vuosia sitten levisi maassa Omatunto-lehti, mutta pian se lakkasi. Niinpä niin, eikä arvoisa kertoja kyennyt seuraamaan teosofian leviämistä, sittenkun „Omatunto“-nimi katosi hänen näköpiiristään, vaihtuessaan „Tietäjäksi“.

Perkele-oppi. Pari vuotta sitten oli Ruotsissa suuri kiista tuon otaksutun „perkeleen“ olemassaolosta. Huomattiin, että hyvin harva nykyajan ihminen enää sellaiseen teoriaan uskoi. Viime kuukausina otettiin kysymys esille tšekäläisessä Prometeus-seurassa ja laadittiin ponsi, missä tätä taikauskkoa moitittiin. Kuten usein tässäkin keskustelussa oli sellaisia itsepäisiä väittelijöitä, jotka vakuuttivat: „Olkaa vain uskomatta perkeleeseen, mutta tunnustakaa, että se kuuluu kristinuskoon“. Nytpä juuri alkuperäisessä kristinopin vertauskuvastossa tälle „vanhalle viekkaalle“ oli myönnetty hyvin kunniakas asema: hän oli „Taivaallisen Isän“ pääministeri, hänen käskynhaltijansa maan päällä, hänen „majestetiansa“

ei saanut halveksia eikä pilkata, vaan ainoastaan taistella hänen valtaansa vastaan, rakkauden korkeimman lain nimessä. Siinä kristillinen oppi vanhempina aikoina. (Kats. Juudaksen ep: v. 8, 9).

Kysymysosastomme. Tietäjälle on saapunut joukko erittäin mieltäkiinnittäviä kysymyksiä vastattavaksi, mutta tilan puutteen takia täytyy ne jättää ensi numeroon. Toimittajan oma kirjoitus alussa taisi venyä liian pitkäksi!

Lemmen salaisuudet. Palomaan tunnettu kirja on nyt viranomaisten puolelta otettu takavarikkoon. Paraneekohan siitäkin toimenpiteestä maamme siveellinen tila?

Lahjoja teosofiselle liikkeelle. „Maakassa“ on vastaanottanut: T. S. jäsen 25: —. Otava I 36: —.

Lahjotus. Oulun „Aatto“-looshi on saanut vastaanottaa Rva Anna Lindgréniltä joku aika sitten kuolleen miehensä August Lindgrénin, looshin perustavan jäsenen muistoksi noin 80 nidettä käsittävän, hyvässä kunnossa olevan kirjaston. Kirjasto sisältää kaikki tärkeimmät suomenkieliset teosofiset kirjat, etukäteen maksetun „Salaisen Opin“, sekä useita arvokkaita uskonnollisia, filosofisia, tieteellisiä y. m. teoksia, suurin osa korukansiin sidottuina. Pienelle looshille, joka juuri järjestää omaa lainakirjastoaan, oli moinen lahja erittäin tervetullut, ja sijotettuna lainakirjastoon ei sen tuottama hyöty suinkaan rajotu vain looshiin. Kaikkien „aattolaisten“ puolesta lämmin kiitos arv. lahjottajalle!

Y. K.

Myyjäiset toimeenpanee Teosofinen Ompeluseura Heimolassa, Hallituskatu N:o 15, 5 kerros, jouluk. 7 p. klo 4 j. p. p. Paljon kauniita ja hyödyllisiä töitä olemme jälleen valmistelleet kuluneen vuoden aikana. Myyjäisten yhteydessä on iltama klo 8 j. p. p. samassa paikassa, rikkaalla ja vaihtelevalla ohjelmalla, josta mainittakoon: Ylisihteerin puhe, laulua, satu, y. m. y. m. Toivomme tänä vuonna, kuten edellisinäkin, runsasta osanottoa arvoisilta teosofeilta ynnä muilta kannattajiltamme. Lahjoja otetaan kiitollisuudella vastaan joka tiistai-ilta klo 8 jälkeen Teos. kirjastossa, Bulevardink. 7.

Teos. Ompeluseuran toimikunta.

Puolan Teosofinen Seura on nuorin oksa teosofisessa puussa Venäjän ylisihteerin, neiti Kamenskyn avulla se perustettiin viime keväänä Warsovassa. Teosofisella Seuralla on nyt 21 kansallista osastoa.

Amerikan T. S:n vuosikokous pidettiin syyskuun 15-18 p:nä. Meille kirjoitetaan, että kokous oli onnistuneimpia mitä koskaan on pidetty. Päätöksiä tehtäessä ei yksikään ääni ollut eri mieltä. Yksimielisesti valittiin Mr. A. P. Warrington (osote: Krotona, Hollywood, California) uudelleen ylisihteeriksi.

Amerikkalaisen teosofisen aikakauskirjan nimi „The Theosophic Messenger“ muuttuu joulukuun numerosta alkaen nimeksi *The American Theosophist*.

Eräs maamiehemme Amerikassa, Mr. John Björklund, Rockland, Mich., kertoo meille, kirjeessä kaikenlaisista mediumistisista ja psyykkisistä kokemuksistaan. Hänellä on m. m. omituinen taito tehdä kysymyksiä itseltään, ja jos kysymys on epäitsekäs, saa hän samalla

vastauksen. Kun hän kysyi (kirje on päivätty lokak. 2 p:nä), kuka tulee Amerikan presidentiksi, oli vastaus: Wilson. Kysyessään P. E:n ikää ja painoa, vastattiin 38 vuotta (pitäisi olla 37) ja 159 naulaa (oikein). Kysymykseen „pitkähkö on P. E:n fyysillinen työpäivä vuosissa?“ tuli vastaus 49 vuotta (saa nähdä, käykö tämäkin ennustus toteen). Titanicin haaksirikon Mr B. kuuluu tienneen edeltäkäsinkin y. m. muuta asiaa.

Teosofinen Nuorisoliitto. Kalevalan Nuorten Filosofisen Osaston keräyslistat ovat tähän saakka tuottaneet Smk. 212: 64. Varat käytetään tulevaisuudessa perustettavan Suomen Teosofisen Nuorisoliiton kirjaston hyväksi.

(Tietäjä 1912 Marraskuu N:o 11, ss. 446-450)